

bidatur. Ministerierne kunde da til enhver given Tid vælge de Embedsmænd, de strax kunne bruge, uden at komme til at staae i noget som helst Forpligtelses- eller Forhaabningsforhold til Andre. Saalænge vi ikke gjøre dette Skribt, komme vi ikke til at faae en Regering med en virkelig Uafhængighed af Andren, af Folkerepræsentationen og, fremfor Alt, af Kongen.

Indenrigsministeren: Jeg skal ikke gaae ind paa de specielle Betragtninger, over forskjellige Punkter, som i Dag afferede ere komne paa Dntale, men i Anledning af de Ytringer, vi først hørte af den ærede Rigsdagsmand fra Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), tillade mig at bemærke, at jeg ganske vist erkjender, at saadanne Lønningsløve helst maae udgaae af en velvillig Overenskomst mellem Rigsdagen og Regeringen, og jeg skulde derfor visstelig, dersom der havde foreligget Noget, som kunde kaldes en Overenskomst i saa Henseende, eller som tydede paa, at en saadan var truffen mellem den tidligere Regering og Rigsdagen, ikke have forelagt noget Forslag, som ikke i alle Punkter stemmede overeens dermed. Det har ligesaa lidt været mig, som nogen af mine ærede Collegaer bekendt, at der har bestaaet en saadan Overenskomst. Det har staaet for mig saaledes, at der i forrige Session var fremkommet Forslag fra Regeringen og et fra det i Sagen nedsatte Udvalg; men at det ikke var givet, hvorvidt dette Forslag var saaledes, at det kunde have vundet Ministeriets eller Rigsdagens Samstemning. Der blev yttret, at Ministeriet havde aldeles fulgt den Betænkning, som er afgivet af Commissionen; men det er dog ikke ganske Tilfældet; jeg skal i saa Henseende henvisse til Posterne, om Amtmændenes Lønning og flere Andres.

Justitsministeren: Jeg skal heller ikke anfæe det for hensigtsmæssigt i dette Dieblit at gaae ind paa noget Specielt, men med Hensyn til de Bemærkninger, som ere fremkomne angaaende en Overenskomst, skal jeg tillade mig at sœie et Par Ord til, hvad min ærede Collega har udtalt. Det vil maaskee erindres,

at da Folkethingets Møder bleve sluttede i 1858, og jeg da havde den Ære at fungere som Thingets Formand, yttrede jeg mig med Hensyn til forskjellige Sagers Afgjørelse eller Ikke-Afgjørelse og deriblandt om Gagelovene, saaledes: „De andre fire Sager, der ikke ere blevne tilendebragte, ere Lovforslagene angaaende Gager og Lønninger, men ogsaa med Hensyn til disse er der dog fremkommet et væsentligt Resultat; for det Første er der jo efter Overenskomst med Regeringen igjennem et privat Lovforslag fremgaaet en Lov, der forhaabentlig vil udkomme, om Udbetalinger af Gager og Lønninger i det tilstundende Finantsaar, og dernæst er det under det nævnte Lovforslags Behandling, saavel af Ministeriet som af Udvalget, blevet erkjendt, at der i det Mindste mellem Regeringen og Udvalgets Medlemmer, angaaende operordentlig væsentlige Punkter, er truffen en Overenskomst.“

Det var naturligvis Ytringer, som jeg brugte i Henshold til, hvad der var bleven mig meddeelt. Jeg troer ogsaa, at det forholdt sig ganske rigtigt, at der med Hensyn til meget væsentlige Punkter var skaffet en Overenskomst tilveie, og det navnlig med Hensyn til de forskjellige almindelige Principer, og i saa Henseende formener jeg ogsaa, at det vil erkjendes, at disse Principer ere blevne gjorte gjældende i de Lovudkast, der nu ere blevne fremlagte. Men jeg kan dog ikke undlade at tilføie, at kort efter jeg havde brugt disse Ytringer som Formand, blev det paa det Bestemteste fra flere Sider benegtet for mig, at der med Hensyn til de forskjellige Gagesatser var truffet nogen Overenskomst, og jeg skal tilføie, at ligesaa lidt som min ærede Collega, Udenrigsministeren, der som Medlem af Folkethinget var Medlem af det nævnte Udvalg, har kunnet oplyse for mig eller mine andre ærede Collegaer, hvilke Satser der vare blevne vedtagne som en Overenskomst, ligesaa lidt have de aftraadte Ministre efterladt sig noget som helst Authentisk i denne Retning; det har været det nuværende Ministerium umuligt at skaffe sig at vide, om der i saa Henseende har været indgaaet Overenskomster og da hvilke, og det har derfor fulgt den Vej med Hensyn til Satserne, som det har fulgt. Dette udeluk-